

Endóre linde

En sång till Midgård

Av Findegil / Björn Fromén 2012

Midgård, fagra träduppfyllda land i vida Arda,
högt över dig glimmar Elbereths stjärneglöd
och väcker med vit glans alviska röster till lovsång.

Här hör bergsbon återskall ur underjordisk sal:
sin hammare svingar dvärgen, vars lysande konst -
skapandet av kostbara klenoder -
var Aules gåva i tidernas gryning.

Här spelar glittrande bäckar, här sorlar flödande källor,
här sjunger brusande älvar toner med trolldomsmakt;
bjudande blåser havets konung i Salmars horn.

Gåtor blott är dock vattens budskap för den dödlige
som på fria strövtåg rider över fälten,
i Oromes efterföljd skräckgestalters skarpa bane.

I vida skogar vandrar trädens herdar;
dem kallade Yavanna till värn för vad rotfast växer,
till språkrör för skogars dunkel, till vakt över talande träd.

Ödesdom över sargat Arda: bestå, men i ständig växling!
Skingras för vind skall allt som samlats, högborg skall bli ruin.
I saga, i sång lever minnet för oss.

- **O** uttalas som **å** och **U** som **o**.
- **W** uttalas som i engelska *word*.
- **HL** är tonlöst **L**, **HR** tonlöst **R**.
- Vokalkombinationerna **IO** och **IE** i *ion* (rad 5) och *rávie* (rad 8) måste dras samman till samma stavelse. **I** uttalas då som halv vokalen **J**; *jon*, *rávje*.

Text: se vidare http://www.forodrim.org/daeron/md_endor.html